

– Върви, тате, върви! Ако царят поиска нещо от теб, ще му кажеш, че аз ще му го дам.

Отишъл старецът при царя:

– Бъди благословен, о, царю!

– Благодаря, дядо. За какво си дошъл?

– Царю, дошъл съм да се сродим. Моят син иска дъщеря ти за жена.

– Какво? – извикал царят. – Аз, господарят, да се сродя с тебе, чуваш ли се, дрипльо?

– Какво от това? Но ако се съ согласиш да дадеш дъщеря си за жена на моя син, аз ще изпълня всяко твое желание.

– Добре, щом толкова настояваш! Да видим! Искам най-напред да отсечеш всички дървета в онази вековна гора и да я превърнеш в равно поле. След това да го изореш, да обърнеш с плуга всяко парче земя. До утре сутрин цялата нива да е засята с просо. И запомни: искам да замесиш погача от просото с прясно мляко, да я изпечеш и да ми я донесеш. Ако изпълниш това мое желание, ще дам дъщеря си на твоя син, но ако не го изпълниш, ще си изпатиш.

– Ще се постарая, царю!

Разплакан и отчаян, дядото се върнал при смока.

– Защо си толкова тъжен, татко?

– Как да не съм, синко? Царят ми заповяда да отсека старата гора, да разора земята и да я засея с просо. До утре сутринта то трябва да е узряло, за да омеся погача от него, да я изпека и да нагостя царя с нея. Чак тогава ще ми даде принцесата за снаха – така ми каза.

– Не се страхувай, татко! Ще се справя с всичко – рекъл смокът.

Старецът поклатил угрижено глава и отишъл да си